

Judecătoria Telenești
Judecător: I. Hîrbu
Curtea de Apel Bălți
Judecători: Al. Gheorghieș, A. Toderaș și A. Albu

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas și Iurie Bejenaru

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marandici Vasile,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Marandici Vasile împotriva lui Pinteac Anatolie, privind repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Marandici Vasile, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Telenești din 5 septembrie 2016,

a c o n s t a t a t:

La 25 mai 2016, Marandici Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pinteac Anatolie, privind repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 11 martie 2015 în ședința de judecată în incinta judecătoriai Telenești Pinteac Anatolie, în prezența a aproximativ a 20 de cetățeni l-a învinuit, precum că, el nu poate avea demnitate, deoarece în perioada când a lucrat în calitate de secretar la Primăria s. Crăsnășeni, r-nul Telenești, a falsificat un șir de certificate pentru ce a fost concediat, la fel i-a mai spus că este agresiv. A fost înjosit prin defăimare. În urma investigațiilor efectuate în privința falsificării certificatelor în cauză de către organele competente s-a stabilit că, acestea nu sunt false. Faptele pîrîtului l-au afectat profund, aducîndu-i prejudiciu imaginii sale, în localitatea unde locuiește, este considerat vinovat.

Prin încheierea Judecătoriai Telenești din 1 februarie 2016, a fost încetat procesul în temeiul art. 265 lit. a) CPC (f.d.73-74).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 mai 2016, a fost admis recursul declarat de Marandici Vasile, casată încheierea Judecătoriai Telenești din 1 februarie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Telenești pentru judecarea fondului

cauzei, într-un alt complet de judecată (f.d. 84-85).

Prin hotărîrea judecătorei Telenești din 5 septembrie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Marandici Vasile. S-a dispus încasarea din contul lui Marandici Vasile, în beneficiul lui Pinteac Anatolie cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1000 lei (f.d.108).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 4 octombrie 2016, Marandici Vasile a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Marandici Vasile, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Telenești din 5 septembrie 2016 (f.d. 185, 186-190).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 15 august 2017, Marandici Vasile, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Bălți din 3 iulie 2017 prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 191), fiind recepționată de către recurent la 6 iulie 2017 (f.d. 195).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 21 septembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 12 octombrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Marandici Vasile asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marandici Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marandici Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iuliana Oprea

judecători

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru